١١٧٩

بمسكها ختامى فقلت

انهض الى روضه فضل زهت ، من اثمارها نال بها نجحه
ازهارها الاداب اثمارها ، عقول قوم احرزوا المدحه
قد نمو الفارس اعصانها ، وقال هذى لكم منحه
فروضوا الفكر باذابها ، فكم بها اودعت من ملحه
تدهش ذا اللب بما قد حوت ، من غرر فى ايما صفحه
اذجذبته كف انشائها ، قالت له الاشعار عد لمحه
فكلما قد احسن الفكر ذوالـ ، انصاف درا لا ترى طرحه
وعندها الفى العصا قائلا ، طابت لها فى الروضه الشرحه
اتحفنى المولى الوحيد الذى ، حبى له فى القلب عن صحه
اعنى ابا الانوار من وجهه ، يضى اذا اسود الدجا جنحه
نجل بنى السادات ال الوفا ، سادوا الملا فضلا بلا جنحه
محمد الشهم حليف العلا ، من شاد للراجى الندا صرحه
من زمرة بالطاهرين اعتلوا ، قدرا وافضنا لاحو وار نحه
برقمها انصفت طوعا لما ، قد رام منى راجيا صفحه
فقلت للاقلام كونى على ، وفق مرامى لا تنى لمحه
فاذعنت طوعا وقامت على ، روسها تمشى من الفرحه

فعند

٩٧

وعند ما انهمت تنمـيقها ، ورامت النفس لها مدحه
قلت اختصارا منمرنا ريخها ، **اجل فيما اصنوعها نفحه**
هنا الله بها سيدى ، ولا راى فى دهره طرحه
ودام فى العز ونيل المنى ، ما اطلع الله لنا صبحه
وما شدت قمرية فى ربى ، او صدحت فى بانه صدحه

وللحسيب النسيب السيد حسين الخطيب ، **توشيح**

اشفعوا لى عند ربى ، ايها السادات
وافتحوا لى باب قربى ، من على الذات

دور

يا حمى السادات هلت ، منك انوار
مشرقات حين حلت ، فيك اقمار
وبسرى قد تجلت ، منك اسرار
سرهم بالرمز ينبى ، عن سرى النفحات

دور

ايها السادات وردى ، فى حماكم طاب
انه والله عندى ، مورد الاقطاب
فانعمونى الى ودى ، انى بالباب

Copyright © King Saud University